

Matúš 18
Najväčší
v Kráľovstve Nebeskom
V tú hodinu pristúpili
k Ježišovi učenci a pýtali sa:
„Kto je podľa teba najväčší
v nebeskom kráľovstve?“
On zavolať k sebe dieťa,
postavil ho medzi nich
a povedal:
„Veru, hovorím vám:
Ak sa neobrátite
a nebudete ako deti,
nevojдете do nebeského
kráľovstva.
Kto sa teda poníži
ako toto dieťa,
ten je najväčší
v nebeskom kráľovstve.
A kto prijme jedno
takéto dieťa v mojom mene,
mňa prijíma.
Ale pre toho,
kto by pohoršil
jedného z týchto maličkých,
čo veria vo mňa,
bolo by lepšie,
keby mu zavesili mlynský
kameň na krk a ponorili ho
do morskej hlbiny.
Beda svetu pre pohoršenie!
Pohoršenia síce musia prísť,
ale beda človekovi,
skrze ktorého
pohoršenie prichádza!
Brat, ktorý hreší
proti vám
Keď sa tvoj brat
prehreší proti tebe,
choď a napomeň ho
medzi štyrmi očami.
Ak ťa počúvne,
získal si svojho brata.
Ak ťa nepočúvne,
priber si ešte jedného
alebo dvoch,
aby bola každá výpoveď
potvrdená ústami dvoch
alebo troch svedkov.
Keby ani ich nepočúvol,

povedz to cirkvi.
A keby ani cirkev
nechcel poslúchnuť,
nech ti je ako mýtnik.
Veru, hovorím vám:
Čo zviažete na zemi,
bude zviazané v nebi,
a čo rozviažete na zemi,
bude rozviazané v nebi.
A zasa vám hovorím:
Ak budú dvaja z vás na zemi
jednomyselne prosiť
o čokoľvek, dostanú to
od môjho Otca,
ktorý je na nebesiach.
Lebo kde sú dvaja alebo traja
zhromaždení v mojom mene,
tam som ja medzi nimi.
Podobenstvo o
nemilosrdnom služobníkovi
Vtedy k nemu pristúpil Peter
a povedal mu:
„Pane, koľko ráz mám
odpustiť svojmu bratovi,
keď sa proti mne prehreší?
Azda sedem ráz?“
Ježiš mu odpovedal:
Hovorím ti: Nie sedem ráz,
ale sedemdesiatšesť ráz.
Preto sa nebeské kráľovstvo
podobá kráľovi,
ktorý sa rozhodol vyúčtovať
so svojimi sluhami.
Keď začal účtovať,
priviedli mu jedného,
ktorý bol dlžen
desaťtisíc talentov.
Ale pretože nemal
skadiaľ vrátiť, pán rozkázal
predať jeho aj jeho ženu
aj deti i všetko, čo mal,
a dlh splatiť.
Vtedy mu sluha
padol k nohám
a na kolenách ho prosil:
„Pozhovej mi
a všetko ti vrátim.“
A pán sa nad sluhom
zľutoval, prepustil ho
a odpustil mu aj dlžobu.

No len čo ten sluha vyšiel,
stretol sa
so svojím spolusluhom,
ktorý mu dlhoval sto denárov.
Chytil ho pod krk a kričal:
„Vráť, čo mi dlhuješ!“
Jeho spolusluha mu
padol k nohám a prosil ho:
„Pozhovej mi
a dlžobu ti splatím.“
On však nechcel,
ale odišiel a vrhol ho
do žalára, kým dlh nesplatí.
Keď jeho spolusluhovia
videli, čo sa stalo,
veľmi sa zarmútili.
Išli a rozpovedali svojmu
pánovi všetko, čo sa stalo.
A tak si ho pán predvolal
a povedal mu:
„Zlý sluha,
ja som ti odpustil
celú dlžobu,
pretože si ma prosil.
Nemal si sa teda aj ty
zľutovať nad svojím
spolusluhom, ako som sa ja
zľutoval nad tebou?“
A rozhnevaný pán
ho vydal mučiteľom,
kým nesplatí celú dlžobu.
Tak aj môj nebeský Otec
urobí vám,
ak neodpustíte zo srdca
každý svojmu bratovi.
Matúš 20
Podobenstvo
o robotníkoch na vinici
Lebo nebeské kráľovstvo
sa podobá hospodárovi,
ktorý vyšiel skoro ráno
najať robotníkov
do svojej vinice.
Zjednal sa s robotníkmi
na denári za deň
a poslal ich do svojej vinice.
Keď vyšiel
okolo deviatej hodiny,
videl iných, ako stoja
záhaľčivo na námestí.

I povedal im:
„Choďte aj vy
do mojej vinice a dám vám,
čo bude spravodlivé.“
A oni šli.
Vyšiel znova
okolo dvanástej aj okolo
tretej hodiny popoludní
a urobil podobne.
Keď vyšiel
okolo piatej popoludní
a našiel iných postávať,
povedal im:
„Čo tu nečinne stojíte
celý deň?“
Vraveli mu:
„Nik nás nenajal.“
Povedal im:
„Choďte aj vy
do mojej vinice!“
Keď sa zvečerilo,
povedal pán vinice
svojmu správcovi:
„Zavolaj robotníkov
a vyplat' im mzdu,
počnúc poslednými
až po prvých!“
Tak prišli tí,
čo nastúpili okolo
piatej hodiny popoludní,
a každý dostal denár.
Keď prišli tí prví,
mysleli si, že dostanú viac.
Ale aj oni dostali po denári.
Vzali ho
a šomrali na hospodára:
„Títo poslední
pracovali jedinu hodinu,
a ty si ich postavil
na roveň nám,
čo sme znášali bremeno dňa
a horúčosť.“
Ale on jednému z nich
odpovedal:
„Priateľu, nekrivdím ti.
Nezjednal si sa so mnou
za denár?
Vezmi, čo je tvoje, a choď!
Ja chcem
aj tomuto poslednému

dať toľko, koľko tebe.
Alebo nesmiem
so svojím robiť, čo chcem?
Či na mňa zazeráš preto,
že som dobrý?“
Tak budú poslední prvými.
a prví poslednými
Matúš 21
Otázky na Ježišovu moc
Keď prišiel do chrámu a učil,
pristúpili k nemu veľkňazi
a starší ľudu a pýtali sa:
„Akou mocou toto robíš?
A kto ti dal túto moc?“
Ježiš im povedal: „Aj ja
sa vás na niečo spýtam.
Ak mi odpoviete,
i ja vám poviem,
akou mocou toto robím.
Odkiaľ bol Jánov krst?
Z neba; či od ľudí?“
Oni rozmýšľali a hovorili si:
Ak povieme: „Z neba,“
povie nám: „Prečo
ste mu teda neuverili?“
Ale ak povieme:
„Od ľudí,“ máme sa čo
obávať zástupu,
lebo Jána pokladajú
všetci za proroka.“
Odpovedali teda Ježišovi:
„Nevieme.“
A on im odvetil:
„Ani ja vám nepoviem,
akou mocou toto robím.“
Podobenstvo
o dvoch synoch
Čo poviete na toto?
Istý človek mal dvoch synov.
Prišiel k prvému a povedal
mu: „Syn môj, choď dnes
pracovať do vinice!“
Ale on odpovedal:
„Nechce sa mi.“
No potom to oľutoval a šiel.
Išiel k druhému
a povedal mu to isté.
Ten odpovedal:
„Idem, pane!“ Ale nešiel.
Kto z týchto dvoch

splnil otcovu vôľu?“
Odpovedali: „Ten prvý.“
Ježiš im povedal:
„Veru, hovorím vám:
Mýtnici a neviestky
vás predchádzajú
do Božieho kráľovstva.
Lebo k vám prišiel
Ján cestou spravodlivosti,
a neuverili ste mu.
Ale mýtnici
a neviestky mu uverili.
A vy, hoci ste to videli,
ani potom ste sa nekajali
a neuverili ste mu.
Ježiš im povedal:
Nikdy ste nečítali v Písme:
„Kameň, čo stavitelia zavrhlí,
stal sa kameňom uholným.
To sa stalo na pokyn Pána;
vec v našich očiach
obdivuhodná?“
Preto vám hovorím:
Vám sa Božie kráľovstvo
vezme a dá sa národu,
ktorý bude prinášať úrodu.
Kto padne na ten kameň,
doláme sa,
a na koho on padne,
toho rozdlávi.
Keď veľkňazi a farizeji
počuli tieto
jeho podobenstvá,
vybadali, že hovorí o nich.
A chceli ho zajať,
len sa báli zástupov,
lebo ony ho pokladali
za proroka.